

לא זרחה ישערה אל החדשים

זוהי תמונת מחנה הפליטים רימאל אל-באחר (חולות הים). השוכן על חוף ימה של עזה. מאופק עד אופק משתרעים הבלוקונים העלובים - במקום שמסתיים המחנה. מתחיל שני

זוהי בעית-הבעיות של רצועת-עזה: 213 אלף הפליטים הרשומים, החיים על קיצבת אונר"א. הממלאים את הרצועה מקצה אל קצה. נוסף על 100 אלף תושבי הרצועה עצמה.

313 אלף איש ואשה, זקן ונער - 313 אלף בעיות בשעה שהקרוב הפו-ליטי על גורל הרצועה טרם נגמר. בשעה שמדינות העולם עודן דורשות את פינוי הרצועה מבלי שישראל הי-עזה להודיע בפירוש שהיא תחזיק בה - בשעה זו מהווים הפליטים לא רק סכנה גדולה, אלא גם סיכוי גדול.

דווקא עתה הגיעה השעה לפנות אל העולם בתוכנית גדולה לשיקום הפליטים, בעזרת סיוע בינלאומי, תוכנית שתפגין לעיני העולם את זכותה המוסרית של ישראל להחזיק בעזה. מי הם הפליטים, העשויים להפוך מחר לאזרחי ישראל? בעמודים אלה מגיש „העולם הזה“ תריסר מתוך 313 אלף הבעיות.

„אני מוכן לחזור ליפו“ סוען נעם קאשקן (19), מוכר פלאפל בשוק של עזה. נעם הוא ממוצא ארמני, שסי-פחתו נהרגה בזמן מלחמת-השיחור ב-1948. הוא הצליח לברוח עם משפחת קרובים, גודל על ידיהם בעיר עזה, לא במחנה הפליטים, כפי שהוא מכריז בגאחה. „לא איכפת לי אצל מי להיות, אצל המצרים או היהודים. אבא שלי היה סוחר עם היהודים, והם היו מבקרים אצלנו בבית. לא הייתי חייל ולא עברתי שום אימונים בבנסק אצל המצרים. אני עובד, לא היה לי זמן ללמוד.“ מחיר הפלפל בעזה: 10 גרוש.

„אבא בא ממוג'דל“ ידוע פאיז אל עמרי (7), יליד מחנה הפליטים. אביו עובד כמנהל-עבודה בין פועלי הרכבת בעזה. פאיז עצמו התחנך במשך כל השנים בסימסאות הצרות של מחנה הפליטים. לפני שנה החל ללמוד בבית-הספר המשוכלל שהקימה אונר"א במחנה. „לא טוב ללמוד“, אומר פאזיז. „המורה מרביץ. בית-הספר סגור כבר שבועיים מאז התחילה המלחמה. אני אוהב לראות חיילים, לכן לא איכפת לי להיות כל חוסן ברחובות ולהסתכל על החיילים שלכם. הם טובים. אני לא מפחד מהם מה הם יעשו לי“

„ששה ימים לא חלקו לנו אוכל“, אומרת אמה רמדאן סאליס (20). בעודה ילדה ברחה אמה עם הוריה ממוג'דל, בתקופת מלחמת-השיחור. מאז היא מתגוררת במחנה הפליטים. לפני כשנה נקתה על-ידי אחד הפליטים לאשה, עתה היא אם לילדה בת שלושה חדשים. בעלה פתח חנות שמנים במחנה. המשפחה מתפרנסת מהחנות, ומהקצבת הסוון של אונר"א. ההקצבה כוללת 4 1/2 קילו קמח לשבוע וכמות קטנה של שומן. א מרת אמה: „כשנסר האוכל, אכלנו ירקת מהשדות. טוב שיש עוד פנס חלקה.“